

ORIZONTUL DE SUB MASĂ

Apar din adânc, unii peste alții, informi
acești bolovani de ani succesivi, și devin repede
obișnuința de a-i avea, stivuiți
în albia rîului peste care plutești ca și mort...
Zac în propria lor memorie,
îmbracă uneori cămeșoaie de transparență
și le vorbesc simțurilor despre carența timpului.
Scormonind la-ntîmplare, zărești uneori lumina difuză din prima copilărie cînd sub masă te
ascundeai să îți sugi degetul ca pe un sfîrc de eternitate.
Mult mai tîrziu ți-a fost dat să afli
că rămîi ascuns în plină lumină
în universul celor patru picioare de masă
și tot cu bocancii mai-marilor astupînd orizontul.
Desigur,
la sfîrșit, îți alegi singur nașterea...
Cînd iar a fost pe cînd va fi să fie!
12